

Nr 338.

Av herr **Karlsson** i Grängesberg m. fl., med förslag till ändring av 5 § m) i lagen om arbetarskydd.

Rationaliseringen inom produktionen och den hårt uppdrivna arbetstakt som densamma inom alla områden medfört, gör kravet om en lagstadgad längre arbetarsemester allt mer befogat.

Vi ha tidigare framfört förslag om en *särskild semesterlagstiftning* innefattande två veckors sammanhängande semesterledighet. Detta vårt yrkande ledde icke till direkt resultat, men vid 1931 års riksdag beslöts dock att i *arbetarskyddslagen* införa ett stadgande om semesterledighet. Den då antagna semesterbestämmelsen är emellertid absolut otillfredsställande, särskilt beträffande semestertidens längd.

Den s. k. arbetstidskommittén, som år 1920 framlade förslag till en särskild semesterlagstiftning, framhöll redan då, att »åt semestern måste givas en ej allt för ringa varaktighet, om densamma skall i någon mån motsvara sitt ändamål». Detta yttrande är givetvis ännu mera befogat nu.

Den i arbetarskyddslagen införda bestämmelsen innehåller endast ett vagt uttalande av följande lydelse: »Åt arbetare som utan avsevärt uppehåll användes till arbete året runt och varit anställd hos arbetsgivaren eller företaget någon längre tid bör, i allmänhet under den varmare årstiden, beredas semesterledighet under minst fyra söckendagar, vilken ledighet i regel bör vara sammanhängande och förlagd i omedelbar anslutning till sön- eller helgdag.»

Då lagbestämmelsen, med ovan angivna lydelse, från arbetarsynpunkt sett måste betecknas som fullständigt värdelös, framförde vi vid 1934 års riksdag förslag om fastställande av en längre semesterledighet.

I sitt utlåtande med anledning av denna vår motion berörde utskottet kollektivavtalens bestämmelser beträffande semester. Utskottet anförde, att då en så kort semestertid angavs i lagen, så motiverades detta därmed, att kollektivavtalen för större delen av de berörda arbetarna stipulerade en semestertid understigande en vecka. Utskottet anförde därom: »Den vanligaste tidslängden syntes vara fyra dagar, ehuru den faktiska ledigheten ofta bleve längre genom att driften inställdes på en helgdagsafton mellan två helgdagar. I många fall innehöllo emellertid gällande kollektivavtal på skilda arbetsområden bestämmelser om längre semestertid.»

Detta yttrande visar med tydlighet, att den år 1931 i lagen införda bestämmelsen endast var ett inregistrerande av det lägsta *minimum* som arbetarna, beträffande semestertiden, redan då hade fastställt i avtalen. Dylik lagstiftning måste, som ovan sagts, betecknas som fullständigt värdelös.

Som slutkläm i sin motivering för avslag på vår motion vid 1934 års riksdag

anförde andra lagutskottet följande: »Med hänsyn till nu rådande ekonomiska förhållanden anser sig utskottet ej böra upptaga till prövning frågan, huruvida den minimitid för semester, som i lagen angives såsom önskvärd, bör utsträckas.» Detta yttrande var *enhälligt*.

Utskottets samtliga ledamöter, från socialdemokraterna till yttersta högern, var sålunda då eniga om, att *inte ens upptaga till prövning* frågan om, huruvida den semester, som i lagen angives som önskvärd, bör utsträckas. Vår motion blev också med denna motivering avslagen.

Då vi i år ånyo för fram kravet om fastställande av en längre semesterledighet, ser vi oss föranledda att samtidigt hemställa, att utskottet upptager denna fråga till allvarlig prövning. De ekonomiska förhållandena har under det år som gått avsevärt förändrats. Produktionssiffrorna visa, att vi nu befinna oss i en högkonjunktur beträffande produktionsomfånget. Då så är förhållandet måste också arbetarkraven bättre tillgodoses. Genomförande av en längre semesterledighet för arbetarna är ett krav som nu är synnerligen berättigat.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte besluta vidtaga den ändringen i lagen om arbetarskydd, att paragraf 5, punkt m, erhåller följande lydelse: Åt arbetare, som från årets början varit anställd hos samma arbetsgivare eller företag, skall å tid mellan den 15 maj och den 16 därpå följande september beredas semesterledighet under minst 15 dagar.

Stockholm den 23 januari 1935.

Verner Karlsson.

K. Kilbom.

Nils Flyg.

Aug. Spångberg.

Vikt. Herou.

Torsten Henrikson.

Albin Ström.

Arvid Olsson.